

# Kronika parafialna

**1 września** – praktykę w naszej parafii rozpoczyna Ksiądz Diakon Krystian Stalkowski. Ksiądz Diakon pochodzi z Nowego

**2 września** – odbyła się rejonowa konferencja katechetyczna. Wykład na temat katechezy sakramentalnej wygłosił Ksiądz Doktor Janusz Chyła – wicerektor naszego pelplińskiego seminarium

**7 września** – miały miejsce uroczystości odpustowe w Piaszcznie. Wśród pielgrzymów nie mogło oczywiście zabraknąć pielgrzymów z naszej parafii.

**12 września** – został ustawiony krzyż na placu budowy nowej parafii w Kościerzynie.

**14 września** – uroczystościom odpustowym Podwyższenia Krzyża Świętego przewodniczył Ksiądz Biskup Diecezjalny. Podczas sumy odpustowej została erygowana nowa parafia w Kościerzynie pod wezwaniem Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Jej proboszczem Ksiądz Biskup mianował Księdza Bogusława Kwasigrocha.

**20 września** – odpust ku czci Matki Bożej Bolesnej zgromadziły róże różańcowe z całego naszego rejonu duszpasterskiego

**28 września** – na beatyfikację Księdza Michała Sopoćki – kierownika duchowego świętej Siostry Faustyny wyruszyła do Białegostoku pielgrzymka autokarowa



## ***Chwila wspomnień***

Miniony miesiąc obfitował w liczne wydarzenia, które na trwałe wpisują się w dzieje Kościerzyny. Najważniejsze z nich to bez wątpienia decyzja o powstaniu nowej parafii.

14 września 2008 podczas uroczystej sumy odpustowej Podwyższenia Krzyża Świętego Ksiądz Biskup Diecezjalny Jan Bernard Szlaga erygował w Kościerzynie nową parafię pod wezwaniem Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata. Proboszczem nowej placówki duszpasterskiej został mianowany wieloletni wikariusz parafii Świętej Trójcy - ksiądz Bogusław Kwasigroch. Na nowym proboszczu spoczywa obowiązek wybudowania nowego kościoła i obiektów towarzyszących. O godzinie 15 tego samego dnia miało miejsce uroczyste poświęcenie krzyża na placu budowy. Krzyż został ufundowany przez duszpasterzy i mieszkańców parafii Lipusz.

Nowa parafia w Kościerzynie powstała po zacerpnięciu opinii rady kapłańskiej oraz przy poparciu władz samorządowych. Wszyscy mają nadzieję, że spotka się też z życzliwym i entuzjastycznym przyjęciem nowych parafian. Na dzień dzisiejszy parafia li-

czy 3,5 tysiąca wiernych. Liczba ta powinna jednak w najbliższym czasie wzrosnąć, gdyż plac, na którym powstanie nowy kościół położony jest obok szybko rozwijających się osiedli.

Tworzenie nowych parafii świadczy o tym, że Kościół jest żywy i nieustannie się rozwija. Aby sprostać nowym potrzebom i realiom duszpasterstwa, podejmuje się decyzje o powstawaniu nowych placówek duszpasterskich. Bez wątpienia budowanie nowych kościołów w dzisiejszych czasach wymaga zaangażowania i pomocy wielu ludzi. Na to zaangażowanie i tę pomoc liczy też na pewno nowo mianowany proboszcz.

We wrześniu przeżyliśmy również odpust ku czci Matki Bożej Bolesnej. Uroczystości odpustowe zgromadziły licznych wiernych z całego naszego rejonu duszpasterskiego, a więc dekanatów bruskiego, bytowskiego, kościerskiego, kartuskiego, skarszewskiego i zblewskiego. Tego dnia miał również miejsce rejonowy zjazd róż różańcowych. Sumę odpustową sprawował i homilię wygłosił Ksiądz Biskup Diecezjalny Jan Bernard Szlaga.



## ***Odeszli do Pana...***

Czesława Jereczek – Kościerzyna, Dworcowa

Teresa Tuszkowska – Kościerzyna, Chojnicka

Ireneusz Cichosz – Kaliska

Marian Płóciennik – Stawiska

Ewa Freda – Kościerzyna, Wyspiańskiego

Lech Sikorski – Kościerzyna, Tkaczyka

Grżazyna Popowska – Kościerzyna, Rynek

Stanisław Górny – Mały Klincz

Marek Domaszek – Kościerzyna, Wybudowanie

Anna Horeczko – Kościerzyna, Targowa

Maria Horeczko – Kościerzyna, Targowa

Roman Kulas – Kościerzyna, Małachowskiego

Leon Kajzer – Kościerzyna, Gdańska

Kazimierz Czapiewski – Kościerzyna, Cielielnia

Antoni Walk – Kościerzyna, Skłodowskiej

Romon Bobrowski – Kościerzyna, 8 Marca



***Panie, Boże Wszechmogący, błagam Cię przez Najdroższą Krew, którą Twój Boski Syn, Jezus Chrystus, wylał za nas w Ogroju, racz wybawić dusze z czyśćca, a szczególnie tę, która jest najbardziej ze wszystkich opuszczona. Przyjmij ją do Twojej chwały, gdzie będzie mogła wielbić Cię i chwalić na wieki. Amen.***



## Sakrament małżeństwa zawarli...

Paweł Kłosiewski i Hanna Czapiewska

Krzysztof Socha i Justyna Buchholz

Paweł Jereczek i Agnieszka Reglińska

Marian Jakubek i Ewelina Bednarek

Przemysław Góra i Alicja Hefta

Piotr Wera i Anna Synak

Krzysztof Landowski i Barbara Mrozewska

Daniel Chłopecki i Maja Perzanowska

Wojciech Wachuda i Małgorzata Neska

Tomasz Daszkiewicz i Joanna Pobłocka

Łukasz Bieleń i Alina Gałuszkiewicz

Łukasz Narczyk i Monika Słomińska

Łukasz Skwierawski i Alicja Bobrowska

Kamil Balewski i Anna Kucybała

Sławomir Narloch i Anita Pupacz

Radosław Gruchała i Hanna Białk

Marek Kupper i Marta Madej



### *Błogosławieństwo ślubne*

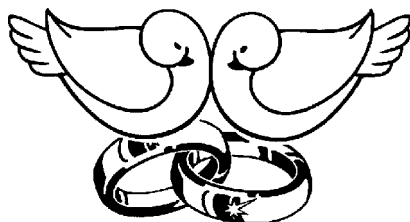
*Niech droga wychodzi wam naprzeciw.  
Niech wiatr wieje wam zawsze w plecy.  
Niech słońce ogrzewa wasze twarze,  
a deszcz zrasza wasze pola.*

*Niech światło przyjaźni będzie wam  
przewodnikiem na wspólnych drogach.  
Niech dziecięcy śmiech wypełni pokoje  
waszego domu.*

*Niech radość życia dla siebie nawzajem  
wywoła uśmiech na waszych wargach  
i rozświetli blaskiem wasze oczy,  
a kiedy wieczność upomni się o was  
po życiu wypełnionym miłością,*

*niech dobry Bóg przyjmie was  
w swoje ramiona,  
które podtrzymały was  
przez całe długie, pełne radości dni.*

*Niech łaskawy Bóg zamknie was  
w swojej dłoni.  
A dziś, niechaj Duch Miłości zamieszka  
w waszych sercach.  
Amen.*



## Sakrament Chrztu św. przyjęli...

*Martyna Literka,*  
córka Rafała i Mireli  
*Zuzanna Kapij,*  
córka Zbigniewa i Moniki  
*Adam Wiczkowski,*  
syn Grzegorza i Janiny  
*Nikodem Kamrowski,*  
syn Roberta i Izabeli  
*Dominika Cielka,*  
córka Jacka i Danuty



*Aleksander Pawłowski,*  
syn Michała i Justyny  
*Liwia Priebe,*  
córka Seweryna i Jowity  
*Radosław Stark,*  
syn Łukasza i Anny  
*Marcel Żmuda,*  
syn Piotra i Joanny  
*Eliza Kiedrowska,*  
córka Marcina i Magdaleny  
*Amelia Patubicka – Knopik,*  
córka Jarosława i Magdaleny  
*Adrian Łangowski,*  
syn Andrzeja i Magdaleny  
*Kacper Miętki,*  
syn Stanisława i Łucji



*Nikola Rolbiecka,*  
córka Daniela i Lucyny  
*Natalia Polak,*  
córka Roberta i Beaty  
*Wiktoria Mikczyńska,*  
córka Pawła i Moniki  
*Stanisław Kreft,*  
syn Marcina i Ewy  
*Michał Tkaczyk,*  
syn Mieczysława i Jagody  
*Maja Majewska,*  
córka Michała i Eweliny



# Impresje różańcowe



Październik jest miesiącem Różańca Świętego, Modlitwy ważnej w życiu człowieka wierzącego. Poświęcony jest czci Matki Bożej Różańcowej, Naszej Królowej.

Każdego dnia w kościołach odprawia się specjalne nabożeństwo,

Podczas którego odmawiamy różaniec, prosząc o duchowe zwycięstwo.

„Różaniec jest moją ulubioną modlitwą”

– słowa Jana Pawła II,

Ważne dla chrześcijanina każdego.

Jestem Najświętsza Panna Różańcowa” –

słowa Matki Fatimskiej,

Upominającej ludzkość, aby zmieniała swoje życie jak najszybciej.

„I nie zasmucała Boga ciężkimi grzechami”.

Z grzechów rozliczamy się przed spowiednikami.

Dopełnieniem pokuty jest czynienie do-

bra powszechnego,

Tak przez ludzkość upragnionego.

Słowa „niech ludzie odmawiają różaniec i pokutują za grzechy”,

Powodowały, że różaniec najszybciej trafiał pod strzechy.

Odmawianie różańca prowadzi do życia wiecznego,

Przez nas oczekiwanego.

Różaniec jest modlitwą ku czci Najświętszej Maryi Panny.

Rozważamy w niej ważne zdarzenia z życia Jezusa i Jego Matki.

Różaniec jednoczy serca, obdarza nas pokojem

I wewnętrznym spokojem.

Różaniec doprowadza do zgody.

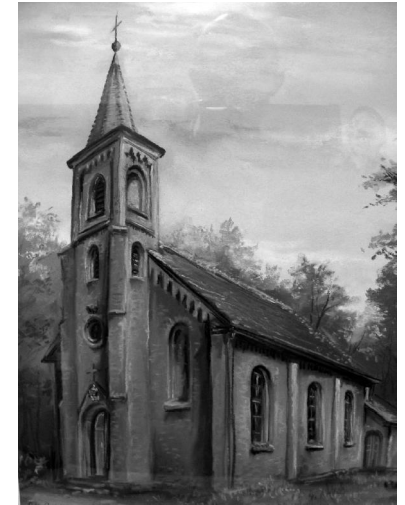
Łączy ludzi i narody.



## Nasza parafia

### 29 października 2008 godz. 16:00 – konsekracja kościoła Świętej Barbary

Dobiegają końca prace remontowe w kościele Świętej Barbary na cmentarzu parafialnym. Świątynia nabrała zupełnie nowego blasku i aktualnie czeka na moment konsekracji. Uroczysta konsekracja będzie miała miejsce 29 października o godzinie 16. Dokona jej Ksiądz Biskup Diecezjalny Jan Bernard Szłaga. Już dzisiaj pragniemy zaprosić wszystkich parafian na tę wyjątkową chwilę.



.....

### Granice nowej parafii pw. Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata w Kościerzynie

- od północy administracyjne granice miasta od ul. Norwida
- od zachodu administracyjne granice miasta
- od wschodu ulicą Norwida i Skłodowskiej-Curie (obie strony) do ul. Kościuszki
- od południa ul. Kościuszki (obie strony) od ul. Skłodowskiej-Curie do ul. Leśnej, ul. Leśną (obie strony) w kierunku Wdzydz Kiszewskich
- miejscowości: Garczyn, Korne i Nowa Karczma

Do nowej parafii należą ulice: Hallera, Jałowcowa, Jeżynowa, Kalinowa, Konwaliowa, Kościuszki od ul. Skłodowskiej-Curie, Leśna, Małcużyńskiego, Moniuszki, Norwida, Piechowskiego, Skłodowskiej-Curie, Wrzosowa

## *Słów kilka o spowiedzi świętej*

### **Jak się spowiadać?**

Aby dobrze przeżyć spowiedź, trzeba się najpierw do niej porządnie przygotować. W pierwszym rzędzie trzeba uczynić solidny rachunek sumienia. Nie chodzi tylko o jakieś rachowanie, czyli liczenie grzechów. Zresztą, kto potrafi tak naprawdę policzyć swoje grzechy? Rachunek sumienia powinien uwzględniać nie tylko to, co złe, ale i to, co było dobre: moje predyspozycje

naturalne, moje umiejętności czy zło trzeba dostrzeżo w sobie szulem nie jest tylko lecz przede Boga w nastrożenie grzezmocnym narzędziem Boga, narzędzie się już niepoosiągnięty. oczywiście Bóg. tym miejscu cytuję Twój i laska paciechą”. Kij, któbolelem Bożego nabołogosławionej

ska, która wyczuwa nierówny grunt, gdy wokół panuje ciemność, symbolizuje Boże wskazanie lub radę. Kij i laska są dla nas podporą, gdy się chwiejemy, pomagają dostrzec grzech. Sprawiają też, że świadomość własnej grzeszności nie pogrąża nas, gdyż to, co zostało dostrzeżone, jest natychmiast uznane za winę i przemienione przez łaskę skruchy. Taki proces nie ma nic wspólnego tylko z „polowaniem na grzechy”. Niektórzy czasami się żalą: „dlaczego mam się spowiadać przed człowiekiem? On też jest grzesznikiem!”. Owszem jest. Dlatego drugiego człowieka zrozumie, bo sam nieraz z grzechem musiał walczyć. A w jakimkolwiek byłby miejscu, w jakiej bliskości z Bogiem, wciąż – z pewnością im bliżej, tym bardziej – ze złem w sobie walczy.

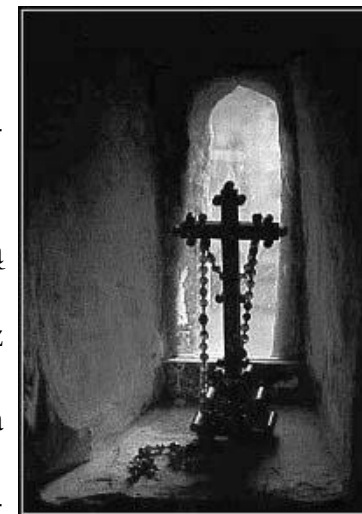


specyficzne dary, talenty. Owszem, gać, a nawet często kać, ale naszym ceznalezienie zła, wszystkim działającym życiu. Dochów staje się podziem w drodze ku dziem, które okazać potrzebne, gdy cel zostym celem jest Przypomina się w z psalmu 23: „kijsterska są moja pory uderza, jest sym-pomnienia, a nawet kary. Podobnie laska, która wyczuwa nierówny grunt, gdy wokół panuje ciemność, symbolizuje Boże wskazanie lub radę. Kij i laska są dla nas podporą, gdy się chwiejemy, pomagają dostrzec grzech. Sprawiają też, że świadomość własnej grzeszności nie pogrąża nas, gdyż to, co zostało dostrzeżone, jest natychmiast uznane za winę i przemienione przez łaskę skruchy. Taki proces nie ma nic wspólnego tylko z „polowaniem na grzechy”. Niektórzy czasami się żalą: „dlaczego mam się spowiadać przed człowiekiem? On też jest grzesznikiem!”. Owszem jest. Dlatego drugiego człowieka zrozumie, bo sam nieraz z grzechem musiał walczyć. A w jakimkolwiek byłby miejscu, w jakiej bliskości z Bogiem, wciąż – z pewnością im bliżej, tym bardziej – ze złem w sobie walczy.

Nie ma problemu po świata kraniec,  
Którego nie można rozwiązać, odmawiając różaniec.  
Do odmawiania różańca od lat dziecinnych zapraszali nas rodzice.  
Różaniec to skarb jak pełne winnice.  
Składa się z 4 części: radosnej, światła, bolesnej i chwalebnej,  
Tak bardzo nam potrzebnej.  
Tajemnice światła to uzupełnienie różańca tradycyjnego,  
Wprowadzające w głębie Serca Jezusowego – nas kochającego.  
Każda część zawiera pięć tajemnic.  
Ich tematyka jest szeroka, bez granic.  
Tajemnice Nowego Testamentu  
Zaciekawią Cię i będziesz je rozważał od tego momentu.  
Od narodzenia Jezusa, Jego śmierć na Krzyżu i Zmartwychwstanie,  
Zesłanie Ducha Świętego, chwałę Maryi i jej Syna, tak mój Panie.  
Część radosną odmawiamy w poniedziałek i sobotę.  
Część światła w czwartek, część bolesną we wtorek i piątek,  
Część chwalebna w środy i niedziele.  
Tak jest w każdym kościele.

Prawdziwą siłę różańca,  
Jako daru nieba powinniśmy poznać do końca.  
Prośba przed odmówieniem różańca,  
Sprawiająca, że nasze rozważania będą owocne do końca.  
Boże! Twój Jednorodzony Syn Jezus przez życie  
I Zmartwychwstanie swoje, nam zbawienia wiecznego  
Nagrodę przyniósł. Daj prosimy, abyśmy tajemnicę

W Najświętszym Różańcu Błogosławionej Maryi  
Panny rozważając, naśladowali to, co zawierają  
W sobie i co nam obiecują, dostąpili.



Dużo jest dróg.

Wyznacza je człowiek lub Bóg.

Istnieje droga komunikacyjna, życiowa,  
Krzyżowa i różańcowa.

Droga różańcowa to miejsce odmawiania  
różańca,

W sposób szczególny od początku do końca.

W 1998 roku w Kościerzynie wysiłkiem  
fundatorów powstała Droga Różańcowa.

Drogą tą w dalsze lepsze życie powinniśmy kroczyć od nowa.

W tymże roku Ks. Biskup Diecezjalny Jan Bernard Szłaga otworzył  
I poświęcił Kościorską Drogę Różańcową, o czym każdy z nas marzył.

Droga Różańcowa to miejsce wyjątkowe,

Zmieniające życie niejednego człowieka na wzorowe.

Kościorską Drogę Różańcową wybudowano na Placu Jana Pawła II,

Papieża Polaka, wielkiego rodaka naszego.

Dużo po Polsce wędrowałem.

Tak pięknej Drogi Różańcowej jak kościorska nie widziałem.

Kościorska Droga Różańcowa jest drogą piękną,

Odmawiając na niej różaniec, nasze serca miękną.

Kościorską Drogę Różańcową wykonano nowoczesnie.

Metaloplastyka tajemnic często przypomina nam się we śnie.

Kościorska Droga Różańcowa zachwyca piękną architekturą o łączącym  
ją krajobrazem i naturą.

Różaniec na tej drodze odmawiają nie tylko Kościerzacy.

Często czynią to turyści i pielgrzymi nie tylko Polacy.

Przyjacielu, jeżeli napotkasz Drogę Różańcową, odmów na niej modlitwę  
różańcową.

Pomysłodawcą, inicjatorem i doradcą budowy Kościorskiej Drogi Różań-  
cowej jest Ks. Prałat Marian Szczepiński, proboszcz parafii Świętej Trój-  
cy w Kościerzynie.

Proboszcz z Kościerzyną związany, przez wiernych za skuteczność dzia-  
łań wielce szanowany.

*Henryk Stanisław Gostkowski*



## *POMOC DLA DUSZ W CZYŚĆCU*

Różne są cierpienia na ziemi. Do najbole-  
śniejszych należy śmierć drogich nam osób.  
Ale Zbawiciel mówi: „Kto wierzy we Mnie,  
choćby i umarł, żyć będzie”. A święty Paweł  
naucza wiernych, aby po zgonie swych naj-  
droższych nie poddawali się smutkowi, jak  
poganie, którzy nie mają nadziei połącze-  
nia się ze swymi zmarłymi. My wierzymy,  
że ci, którzy poprzedzili nas w śmierci, tyl-  
ko zasnęli, a kiedyś wszyscy powstaniemy,  
złączeni miłością w Sercu Zbawiciela.

Większość dusz opuszczających ten świat  
w stanie łaski nie jest gotowych do zjedno-  
czenia się z Bogiem w wiecznej miłości,  
gdyż mają się jeszcze wypłacić sprawiedli-  
wości Bożej i oczyścić ze wszystkich skaz,  
jakie pozostawił na nich grzech. Dla nich  
przeznaczony jest czyściec, który jest jak-  
by „przedsionkiem nieba”.

Dopóki dusza przebywa w ciele, pragnie-  
nie wiecznego szczęścia zagłuszane jest  
przez pokusy ciała i pogoń za doczesnymi  
przyjemnościami. Z chwilą opuszczenia  
ciała duch odzyskuje swobodę, wyraźnie  
odczuwa głód szczęścia i całą mocą miło-  
ści, już nie ziemskiej, ale czystej i niezach-  
wianej, rwie się do Boga. To pragnienie  
posiadania Boga tak pali duszę, że wytwa-  
rza w niej jakby ogień, który ją pożera, a  
zaspokoić go nie może, jeśli za swego ziem-  
skiego życia utworzyła zaporę między sobą  
a źródłem szczęścia przez odwracanie się  
od Boga, a szukanie siebie. Największym  
cierpieniem dusz przebywających w czyśc-  
cu jest właśnie pozbawienie widoku Boga,  
najwyższego Dobra i Szczęścia.

Mimo tych tak wielkich cierpień, dusze w  
czyścicu doznają nie mniejszych radości.

Cieszą się, że kochają Boga, że nie mogą  
Go już więcej obrazić i że cierpiąc speł-  
niają wolę Bożą, co jest źródłem ich poko-  
ju. Pocięchą dla nich jest również obcowanie  
z innymi duszami czyścicowymi, świę-  
tymi, jak i one, oraz odwiedziny Aniołów  
Stróżów, którzy i w czyścicu oddają im usłu-  
gi, będąc pośrednikami między nimi a nie-  
bem i ziemią. Aniołowie poddają też żyją-  
cym myśl modlenia się za zmarłych lub  
spieszenia im z pomocą w inny sposób.

Nie zaniedbujemy więc natchnień dobrych  
Aniołów i śpieszymy z pomocą naszym  
zmarłym. Pamiętajmy też o wszystkich du-  
szach w czyścicu cierpiących, szczególnie  
o tych, za których nikt się nie modli, o któ-  
rych ich bliscy zapomnieli lub byli samot-  
ni. Polecajmy je miłosierdziu Bożemu w  
porannych i wieczornych modlitwach, przy  
odmawianiu „Anioł Pański”, a także odma-  
wiając inne modlitwy za zmarłych. Ofia-  
rujmy za nie Msze św. i Komunie św. Dla  
ubłagania miłosierdzia Bożego spełniajmy  
dobre uczynki wobec potrzebujących. Aby  
jednak nasza modlitwa i uczynki miłosier-  
ne mogły rzeczywiście pomóc duszom w  
czyścicu, trzeba koniecznie samemu być w  
stanie łaski.

Dusze w czyścicu same nie mogą sobie po-  
móc, gdyż czas zbierania przez nie zasług  
już się skończył. Cierpienie jest ich jedyną  
modlitwą i sposobem, dzięki któremu zbli-  
żają się do Celu. Ale mogą one wyprosić u  
Boga łaski dla nas żyjących. Módlmy się  
więc często za dusze zmarłych, bądźmy dla  
nich wspaniałomyślni i ofiarni tak jak pra-  
gniemy kiedyś doznać tej wspaniałomyśl-  
ności od innych. „Odmierzą wam bowiem  
taką miarą, jaką wy mierzycie”. (Łk 6, 38)